

LRPIS

We know
books

COLECȚIA PLANETA VERDE

coordonator: Nina Mușat

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Animalele, elixir al sănătății / N. Mușat (coord.), Teodor Vasile, Gh. Mohanu, ... ; il.: Galina Mușat. -București : Eurolobby, 2008
Bibliogr.
ISBN 978-973-88736-0-5

I. Mușat, Nina (coord.)
II. Vasile, Teodor
III. Mohanu, Gheorghe
IV. Mușat, Galina (il.)

636.5:615.324

Editura **EUROLOBBY**, compartiment al **EUROLOBBY GROUP** (www.euro-lobby.com),
oferă servicii de editare, tehnoredactare, traduceri autorizate, aplicații multimedia.

NINA MUȘAT TEODOR VASILE ROXANA VASILE
GHEORGHE MOHANU GHEORGHE GHEORGHIU

**ANIMALELE,
ELIXIR AL SĂNĂTĂȚII**

Editura **EUROLOBBY**
2008

CUPRINS

Cuvânt înainte	9
Ecuația: om–animal–natură–evoluție	11
Originea, semnificația și practica animaloterapiei	18
Extrasenzorialitatea și alte secrete ale lumii animale	26
Afecțiuni ce pot fi tratate prin animaloterapie	31
Căinele și dogoterapia	34
Pisicile și felinoterapia	42
Despre cai, echitație și hipoterapie	50
Terapeuți înaripați	62
Acvariul terapeutic	67
Terrarium terapeutic	73
Despre delfini și delfinoterapie	79
Insectele pot contribui la vindecarea noastră	84
Lipitorile și hirudoterapia	86

Microorganismele și rolul lor	89
Animalele sălbatice și comunicarea cu ele	91
Sunetele naturii și sănătatea noastră	94
Animalele domestice și transmiterea bolilor	96
Animalele și corespondenții lor în universul stelar și mitic	99
Povești adevărate despre animale de companie	105
Anexa 1	119
Bibliografie	122

CUVÂNT ÎNAINTE

Viața oamenilor a fost dintotdeauna legată de animale și influențată de acestea.

Dacă în copilărie nu am avut în casă sau pe lângă casă un câțel, o pisică sau o pasăre, atunci cu siguranță primele noastre cărți sau jocuri au avut desene cu diferite animale care ne învățau să deschidem mai larg fereastra spre cunoașterea lumii, cu toate minunățiile și curiozitățile care o caracterizează.

Dacă ne-a fost sortit să petrecem viața în mediul rural, legătura cu animalele, fie ele domestice sau sălbatice, a fost aproape permanentă. De obicei, viața în oraș ne distanțează de animale și, dacă nu avem un animal de companie, ne mulțumim cu întâlniri ocazionale cu frații noștri mai mici, atunci când petrecem concediul sau câte un sfârșit de săptămână la țară sau când ne aventurăm într-o excursie în mijlocul naturii. Altfel, ne rămâne doar câte o vizită la grădina zoologică sau vizionarea unor emisiuni TV ce ne introduc în universul animal care, departe de a fi bine cunoscut, rămâne încă plin de enigme.

Prima dintre aceste enigme, pe care oamenii de știință abia au început să o dezlege, este: ne este oare comunicarea cu animalele benefică? Și dacă da, în ce mod se manifestă acest efect benefic asupra noastră, prin ce mecanisme acționează?

Se pot pune încă foarte multe întrebări legate de animale și de justificarea comunicării omului cu acestea, însă deocamdată răspunsurile sunt destul de puține. Bineînțeles, în acest dialog în care noi întrebăm și tot noi încercăm să răspundem, nu avem în vedere aspectele pragmatice precum: "Ce foloase avem de la oaie?". La fel de pragmatică este și problema

referitoare la alegerea unui câine de pază, în grija căruia putem să ne lăsăm casa sau grădina. Este vorba de altceva – beneficii pentru sănătate, pentru crearea unei dispoziții bune care, după cum s-a observat, se instalează la oamenii ce petrec un anumit timp în preajma animalelor. Răspunsuri sunt puține, mai ales din partea oamenilor de știință, în a căror sarcină ar putea intra explicarea unor efecte pozitive observate și stocate în memoria noastră – a celor care iubesc animalele și, mai ales, a celor care stau mult timp cu ele. Există destul de puțină literatură pe această temă. Publicația de față pune în discuție probleme ce abia acum prind contur și care își fac loc, mai mult sau mai puțin confortabil, printre cunoștințele noastre deja acumulate.

Scopul acestei lucrări este de a oferi atât informații teoretice - prin explicații referitoare la efectele pozitive ale prezenței animalelor în viața noastră - cât și practice - propunând cititorilor modalități relativ simple de a-și îmbunătăți viața și sănătatea cu ajutorul animalelor. Totodată, lucrarea cuprinde informații referitoare la caracteristicile unor animale și grupe de animale, în special a celor ce pot face obiectul unei legături mai strânse cu oamenii, cât și materiale și considerații legate de evoluția istorică a relației dintre oameni și animale și a atitudinii față de acestea.

ECUAȚIA: OM-ANIMAL-NATURĂ-EVOLUȚIE

Legătura omului cu animalele a existat dintotdeauna și s-a manifestat de la început, pe parcursul întregii istorii și preistorii. Pentru a demonstra acest lucru trebuie să ne referim la acele teorii care dau sensul noțiunii de început și care, în concepția contemporanilor noștri, coexistă mai mult sau mai puțin pașnic.

Conform primei teorii, cea *creaționistă*, apărută cu mii de ani în urmă, omul a fost făcut de Dumnezeu în ultima zi a Creației. De aceea, omul a fost numit și *cununa Creației*.

În sens mai larg, mai profund, *cununa Creației* înseamnă apariția omului în finalul creerii Universului, în finalul relativ al evoluției viului, pentru a uni materia cu spiritul într-o singură ființă vie. Aceasta a însemnat formarea ființei gânditoare, raționale, responsabile nu numai pentru propria viață dar și pentru tot ce a fost creat și a existat înaintea venirii lui pe Pământ, pentru că totul reprezintă mediul care asigură condiții pentru viața și evoluția omului pe toate planurile.

Prima sarcină dată de Creator primului om - Adam, a fost de a pune nume *tuturor viețuitoarelor de pe Pământ, din Cer și din adâncul apelor* create înaintea lui. Așa ne spune Biblia. Alte surse adaugă că Adam trebuia să determine și rolul fiecărui animal în marea familie a viețuitoarelor - rolul care justifică existența acestuia pe Pământ.

Cea de a doua teorie, cea *evoluționistă*, este legată de numele naturalistului C. Darwin care susține că omul, ca ființă rațională, s-a diferențiat treptat, pe parcursul mileniilor, de confrății săi din regnul animal.

Din aceste două versiuni se poate trage destul de ușor concluzia: locul strămoșilor noștri a fost printre animale și în strânsă legătură cu acestea. Aceasta înseamnă că indiferent de concepția pe care am acceptat-o privind geneza, omul și animalul au fost mereu alături, fiecare cu locul lui și cu rostul lui în viața celuilalt. De aceea, pe parcursul întregii conviețuiri s-au menținut și legături energo-informaționale între om și frații lui mai mici, legături care au fost și sunt benefice în ambele sensuri.

Trebuie deasemeni specificat că astfel de legături cu implicații în plan fizic, energetic, informațional, există între toate componentele creației, mai ales componentelor vii, regnul animal și vegetal. Ca să ne dăm mai bine seama de acest lucru ne putem întreba pentru o clipă: unde ne simțim mai bine, mai relaxați, mai destinși, mai plini de energie: între blocuri de ciment și sticlă, înconjurate de asfaltul încins al unui centru urban, ori în pădure, între copaci, cu toate sunetele ce pot fi auzite acolo în acompaniamentul foșnetului de frunze? Ce simțim când stăm întinși pe iarbă, într-o poiană, ascultând zumzetul insectelor în zbor spre ochiul galben al margaretei sau spre cupa albastră a clopoțelului, când sorbim cu toți plămânii balsamul amețitor al aromelor emantate de fiecare firicel de iarbă, fiecare frunză, fiecare floare? Comparați această stare de răsfăț pe care ne-o dă Natura cu cea pe care o putem avea dacă stăm întinși pe asfalt (presupunând că a fost spălat cu un detergent parfumat). Probabil că sunt extrem de puțini cei care, în acest dublu scenariu, nu ar da câștig de cauză Naturii, indiferent de cât de mândri ar fi de orașul lor și de bucuriile pe care acesta le poate oferi.

Sperăm că informațiile prezentate în lucrare îi vor permite cititorului să privească cu alți ochi Natura care ne îndeamnă din răspuseri s-o înțelegem și să ne apropiem de toți fiii ei, fie ei cu blană, cu pene, cu solzi sau petale. Și nu este vorba aici doar de a-i privi cu mai mult interes ci și cu respect - dacă înțelegem corect misiunea omului și sensul expresiei *stăpân al lumii vii* cu care a fost investit - ci acela de a ne asuma rolul de ocrotitori înțelepți al celor care instinctiv, prin programare ancestrală, doresc să colaboreze cu noi, de multe ori chiar în defavoarea propriilor interese.

Fiecare dintre civilizațiile care s-au succedat de-a lungul istoriei a dispus de propriile sale cunoștințe referitoare la modul de a păstra sănătatea, de a produce și a întrebuința medicamente, de a stabili relații cu animalele,

de a promova conceptul de viață plăcută. Toate acestea au stat la baza formării unor obiceiuri și tradiții care, odată cu dispariția acestor civilizații au dispărut și ele ori au trecut în domeniul miturilor, a poveștilor, cărora mulți nu le dau crezare întrucât nu se mai încadrează în modul lor de percepere a realității. În perioada de față, ajunși la o anumită treaptă a evoluției, înconjurați de realizările tehnologiei specifice civilizației actuale, se pare că cei mai mulți au uitat că din punct de vedere biologic (anatomic, fiziologic, biochimic etc), omul este o ființă vie subordonată aceluiași legi cărora le sunt subordonate și toate celelalte vietăți de pe planetă. Ca atare, omul reprezintă o componentă foarte activă (în sens pozitiv, dar adesea și în sens negativ) a mediului în care trăiește și de care depinde în totalitate: respirând aerul curat, cum l-a făcut și cum încearcă să-l mențină Natura sau aerul poluat datorită activităților omului, bând apă proaspătă sau impură (uneori chiar contaminată); mâncând alimentele sănătoase oferite de pământul nepoluat sau produsele împănate cu o mulțime de monștruoșități chimice care îi amintesc mereu de binefacerile progresului tehnic stimulat de economia de piață. Mai mult decât atât: printr-un număr înimaginabil de mare de legături (inclusiv cele energo-informaționale pe care, din diferite motive, de obicei le ignoră) omul este conectat la celelalte componente vii (și nu numai) existente în Natură și Univers. Prin aceste legături se realizează o permanentă influențare reciprocă între om și mediul sau apropiat și îndepărtat. Însă omul, distanțându-se inadmisibil de mult de Natură, de celelalte ființe ce trăiesc alături de el, de obicei nu mai sesizează, nu mai conștientizează aceste legături. Uneori, datorită intuiției sau logicii subconștiente, legătura sau apropierea se refac. Astfel se explică de exemplu tendința din ultimul timp de reîntoarcere la metode naturale, numite și alternative, de tratare a multor afecțiuni; o putem numi întoarcerea cu fața spre lumea ce ne înconjoară, spre Natură nutrinde speranța de a primi ajutor din partea ei.

O simplă plimbare prin parc, prin pădure sau pur și simplu în aer curat, ne recrează, ne umple de un sentiment cald de simpatie față de tot ceea ce vedem în jur. În mediul natural, nepoluat, totul este impregnat cu arome tămăduitoare, sunete plăcute, peisaje frumoase. O vizită la grădina zoologică sau hipodrom, dorința de a lua un câțel, un pisoi, hamster sau papagal înseamnă de fapt tot o satisfacere a unui impuls subconștient de a

participa mai intens la schimbul bioenergetic (*bio-energo-informațional*) între noi și natură.

Cei care au studiat sau doar au fost simpli observatori ai vieții animalelor au descoperit multe lucruri uimitoare. De exemplu, se spune că una din legile naturii, care acționează în lumea vie este legea supraviețuirii, care s-ar putea traduce astfel: fiecare pentru el, orice ar fi. Cu toate acestea, există specii de animale (în mod deosebit cele de turmă), care manifestă dragoste, grijă față de cei mici și de cei bolnavi. Bizonii maturi, de pildă, atrag atenția prădătorilor asupra lor, îndepărtându-i de cei răniți, bolnavi și tineri. Lupii, în cazul primejdiei, apără nu numai propriii lor pui, ci pe toți puii haitei. Când femela elefant naște pui, ea este înconjurată de elefanții-mamoși, care o ajută la naștere și apără de lei elefanțelul nou-născut. În general, obiceiul elefanților este să se ajute, iar de ajutorul lor beneficiază și elefanții răniți și alte animale. Se ajută, de asemenea, și viețuitoarele acvatice. Astfel, delfinii ridică la suprafață pe confrății lor slăbiți pentru a le oferi posibilitatea să ia gura de aer, care pentru ei poate fi salvatoare.

Ar trebui ca aceasta să ne fie și nouă o lecție, dacă ne-am propus să schimbăm în bine relațiile între noi, învățând de la Natură cum trebuie gestionată casa noastră comună - planeta Pământ.

Astăzi, toată lumea vorbește despre ecologie, încât termenul s-a perimat, s-a depreciat, mai ales de când este rostit de politicieni dornici să se afirme prin promisiuni. Poate că totuși a venit vremea ca omul, apelând la inteligență și înțelepciune, să conștientizeze cât de fragilă și sensibilă este această lume, cât de instabil este echilibrul său și cât de necesar este să-i iubim și să-i ocrotim pe toți cei mici și adesea neputincioși. Trebuie să înțelegem că ocrotindu-i pe ei, creându-le condiții de viață care să permită stoparea distrugerii unor specii, de fapt, ne ocrotim pe noi, iar de aceasta depinde și supraviețuirea noastră, a oamenilor pe Terra.

Ținând cont de informațiile pe care le deținem la ora actuală și de criza ecologică mai mult decât vizibilă pentru că o trăim cu toții, suntem convinși că a venit vremea să conștientizăm în mod real cât de binefăcătoare este comunicarea omului cu Natura, cu animalele. Sunt familii în care câinii și pisicile sunt membri pe deplin integrați, trăiesc alături de stăpânii lor, având propriile drepturi și responsabilități. Copiii cresc alături de animale, pe care le iubesc și, în mod firesc, le consideră prietenii lor. Și poate ați

observat că în familii în care părinții nu sunt de acord să țină un animal în casă, copiii compensează dorința neîmplinită cu dragostea lor pentru căței și ursuleți de pluș, pe care-i iubesc, cu care se joacă, cu care dorm, vizitând la un prieten patruped viu. Majoritatea părinților nu știu mai nimic despre acțiunea vindecătoare a animalelor, despre efectele benefice pe care le au acestea asupra dezvoltării fizice și psihice a copiilor.

Referitor la subiectul de a ține sau nu un animal în casă, din păcate se acordă mai multă importanță bolilor care se pot lua de la animale, fapt ce-i sperie pe oameni. Este drept că un astfel de pericol există, pentru că unele boli pot să treacă de la animale la oameni (dar și invers). Trebuie să informăm cititorul neavizat că nu este neapărat să ai o pisică pentru a te îmbolnăvi, de exemplu, de toxoplasmoză. Există destul de multe persoane bolnave de toxoplasmoză dintre cei cărora nu le-au plăcut niciodată animalele și nu au avut contact cu acestea nici măcar în copilărie. De aceea este bine să știm că aceste boli apar doar în mod accidental și nicidecum nu reprezintă o regulă de genul: ai animale - poți fi bolnav sau chiar ești bolnav.

În ceea ce privește animaloterapia, aceasta folosește tocmai acțiunea vindecătoare a animalelor asupra organismului uman, acțiune al cărei mecanism este departe de a fi elucidat pe deplin. Se cunoaște însă că în timpul contactului cu un animal, bioenergia omului intră în ritm de alta rezonanță cu bioenergia acestuia și, ca urmare, organismul uman primește o parte din energie de la vindecătorul patruped. De aceea lista cu indicații referitoare la animale domestice și sălbatice ce se pot folosi în animaloterapie, cât și ordinea efectelor benefice ale acestui tratament au fost stabilite în primul rând în funcție de apropierea între structurile lor anatomice și a funcțiilor lor fiziologice și biochimice și cele ale omului, ținându-se totodată cont de experiența bogată acumulată de-a lungul timpului de familiile în care conviețuiesc oameni și animale.

Un alt efect de vindecare constatat în animaloterapie este cel datorat activității fizice pe care o desfășoară omul în timpul jocului activ cu animalele sau al practicării sportului ecvestru care, din acest punct de vedere, poate fi considerat un veritabil sport medical. Este bine să amintim aici că frații noștri mai mici oferă și plăcere estetică celor care îi privesc, amintindu-le de armonia ce caracterizează Natura. În plus,

animalele produc un efect pozitiv asupra sferei emoționale umane, în timpul jocului cu acestea realizându-se o descărcare emoțională profund benefică. O metodă pe care am putea-o denumi *animaloterapie ludică*, are și alte efecte benefice mai puțin cunoscute și foarte puțin studiate. De pildă, s-a constatat că joaca cu unul sau mai mulți pisoi, pe lângă băutul zilnic al laptelui cu 12-15 firicele de șofran, poate ajuta la diminuarea sau chiar dispariția atracției pentru narcotice (efectul pozitiv s-a obținut după tratamente nereușite în spital).

S-a observat că și sunetele naturale pe care le scot cele mai multe animale sunt capabile să trateze și să vindece organismul nostru, prin intermediul vibrațiilor la care sunt sensibile anumite organe. De asemenea, culoarea animalului folosit în animaloterapie are importanța sa. Astfel, albul, de pildă, are efect de calmare, pe când roșul-de-foc (în cazul calului, câinelui sau pisicii) ne încarcă cel mai bine cu energie. Chiar și vizionarea filmelor despre animale are un efect benefic, în special asupra psihicului uman, aceasta putând fi considerată un tip de terapie indirectă, numită și *animaloterapie la distanță*.

Pentru confirmarea celor de mai sus reproducem câteva exemple prezentate de B. Șevrăghin, care citează din scrisori primite de la cititori.

- O.M., 19 ani – am fost mai tot timpul răcită, sufeream mult de acutizări frecvente ale ulcerului stomacal. Problemele aproape au dispărut, de când îl am pe Dick – cățelul meu drag și de cand am început să petrec vacanțe în drumeții călare.
- S.V., 81 ani – toți cunoscuții noștri la care au fost constatate afecțiuni cronice serioase se angajau să lucreze fie la ferma avicolă, fie în circ or delfinariu.
- G.T., 20 ani – sufeream de insomnie. Medicii specialiști nu au reușit să mă ajute. S-a rezolvat totul după ce, la sugestia fizioterapeutului am înregistrat și am început să ascult sunetele pădurii.

Tot în cadrul animaloterapiei este inclusă și apiterapia, domeniu în care România deține un loc de frunte. Întrucât se acționează asupra zonelor reflexogene și a punctelor de acupunctură, apiterapia este de fapt considerată o disciplină intermediară între reflexoterapie și fizioterapie

În scop asemănător se practică și *furnicoterapia*, mai ales în tratarea poliartritei și a reumatismului. Senzația de înțepătură este asemănătoare cu cea a băii de terebentină sau a acțiunii curentului de înaltă frecvență. Tot aici putem aminti și hirudoterapia - metodă foarte veche de tratare cu ajutorul lipitorilor. În anumite boli, acest tip de tratament s-a dovedit mai eficient decât tratamentele cu medicamente.

Animaloterapia este o metodă naturală de tratament, extrem de simplă și de accesibilă, care poate fi folosită acasă, în familie, fără complicațiile specifice altor metode. Acest gen de terapie este foarte la modă în SUA, Anglia, în spațiul anglofon în general, însă și în unele țări din Europa de Est. Animaloterapia nu este un subiect căruia să i se fi acordat atenția cuvenită în literatură pentru a putea fi aplicată de oricine cu exactitate; în multe cazuri sunt doar indicații generale, care trebuiesc adaptate la situații concrete.

Publicația de față nu este însă un îndrumar pentru autotratate prin animaloterapie și recomandăm celor interesați consultarea, în acest sens, a unui specialist.

Sperăm că această carte, alcătuită pe baza unei documentări solide și a experienței acumulate în domeniul animaloterapiei, se va bucura de aprecierea cititorilor sau, cel puțin, va atrage atenția asupra unei teme mai puțin cunoscute și aplicate la noi.